

[Landbrugsministeren.]

afslag. Det er netop i mange tilfælde den unge landmand, som vil udvide sin bedrift med udpræget produktive foranstaltninger, der hjælpes gennem denne lovgivning, hvad jeg anser for meget værdifuldt for den pågældende og for produktionen i det hele taget.

Det er rigtigt, at loven ikke er anvendt så stærkt, det var vi meget inde på i første omgang. Når der føres en sådan politik og forholdene former sig således, at der kommer rentesenkning og lettere lånemuligheder — det var det, det ærede medlem fremhævede så stærkt ved første behandling, men ikke gentog her — så ligger deri en naturlig forklaring på, at der ikke længere er det samme behov. Men der er stadig et vist behov, og den udvidelse, der her er tale om, har landbrugets samlede organisationer over for mig meget stærkt fremhævet ønskeligheden af og behovet for, og det er det, forslaget drejer sig om. Derfor er jeg glad for, at der er klart flertal for lovforslagets gennemførelse, selv om jeg beklager, at det ikke kan gennemføres enstemmigt.

Carl Petersen: Som jeg nævnte i mit første indlæg, var jeg klar over, at oppositionen ikke ville medvirke til lovforslagets gennemførelse, og det må vel forstås sådan, at det gælder den endelige vedtagelse. Men det overraskede mig noget efter det, jeg kan erindre fra udvalgsbehandlingen, at man heller ikke vil medvirke til gennemførelse af ændringsforslagene. Det var da mit bestemte indtryk, at vi alle i udvalget var enige om, at det ville være en forbedring af loven, at også frugtavlernes kunne drage nytte af den.

Til oplysning for det høje ting bør man vel sige, at ændringsforslaget vedrørende frugtavlernes er kommet ind i loven, efter at en deputation fra Landsforeningen „Dansk Frugtavl“ havde besøgt udvalget og gjort opmærksom på de vanskeligheder, de havde, og som de bedømte til at blive forstærket i fremtiden, idet man ikke kunne opbevare frugten på en god og forsvarlig måde, men var henvist til at afhænde den straks efter plukningen og derved på et tidspunkt, hvor priserne var meget lave.

Jeg synes, at alle, der kender lidt til de vanskeligheder, dansk frugtavl har været

ude for ikke mindst i det sidste år, må forstå, at en hjælp af denne art vil være meget gavnlig. Det var meget fristende for så vidt — men det hører vel ikke hjemme her — at gøre opmærksom på, at man ikke er tilstrækkelig opmærksom på den betydning, dansk frugtavl kan få inden for det danske jordbrug. Jeg synes, vi alle skal være mere opmærksomme på denne avl, som det ville være forstandigt at fremme i stedet for at hindre.

Det ærede medlem hr. Foged gjorde opmærksom på, at de ansøgere, jeg nævnte, der ikke burde have haft Marshalllån, havde fået det i henhold til loven. Ja, ellers havde de vel ikke fået det. Men det, jeg sagde, skal vurderes ud fra noget mere fornuftbestemt, og det er ikke fornuftbestemt at give lån til et bestemt formål til landmænd, der havde rig lejlighed til og mulighed for at benytte de private pengeinstitutter. Det er dér, det ærede medlem ønsker at føre det hen. Det er ikke fornuftbestemt, fordi de pågældende kun søgte om lånene af en eneste grund, nemlig fordi de var billigere end dem, de kunne have fået i de private pengeinstitutter. Men selvfølgelig indrømmer jeg, at de i henhold til loven havde adgang til at søge disse lån. Men når disse mennesker er sådan stillet, kan de heller ikke have store vanskeligheder ved en omprioritering, for de har lov til at tilbagebetale lånet til staten og så finansiere, som det passer dem. De går blot glip af de 1½ pct., der er i renteforskel, men det er ikke noget kardinalpunkt, når det bliver brugt politisk, som det bliver her.

Foged: Jeg vil gerne til den højtærede landbrugsminister sige, at når vi har taget en anden og måske noget mere positiv stilling ved første behandling end her ved anden behandling, skyldes det vel, at vi under udvalgsarbejdet er kommet i besiddelse af nye oplysninger. Det er vel også meningen med et udvalgsarbejde, at man skal kunne få oplysninger.

Vi troede egentlig, at det, man forstod ved lempelig administration, virkelig var gennemført i den udstrækning, vi også mente det burde være, nemlig at hvis lånene lå inden for panteværdien, hvis de var ejendommen vedkommende, blev der ikke givet afslag, men et tilsagn. Jeg må